

Les disposicions addicionals segona i quarta.
 Les disposicions transitòries.
 La disposició derogatòria.
 La disposició final segona.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor al cap de vint dies de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», a excepció del que preveu l'apartat tercer de la disposició addicional quarta, que entra en vigor el mateix dia de la constitució del Consell de la Guàrdia Civil.

Per tant,
 Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Madrid, 22 d'octubre de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

18392 LLEI ORGÀNICA 12/2007, de 22 d'octubre, del règim disciplinari de la Guàrdia Civil. («BOE» 254, de 23-10-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica.

Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

I

La Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, de forces i cosos de seguretat, dictada en desplegament del que disposa l'article 104 de la Constitució, va establir a l'apartat primer de l'article 15 la previsió que la Guàrdia Civil, a efectes disciplinaris, s'hauria de regir per la seva normativa específica. Aquesta previsió va tenir la seva materialització en la Llei orgànica 11/1991, de 17 de juny, del règim disciplinari de la Guàrdia Civil, norma que va suposar una fita destacable en aquest desig d'adaptar el model disciplinari del cos al marc constitucional, i que es va configurar com una norma innovadora, de qualitat tècnica reconeguda, que, a partir dels elements bàsics de tot sistema disciplinari, compaginava les figures i els conceptes propis de l'aleshores vigent règim disciplinari de les Forces Armades amb d'altres extrets de les disposicions reguladores dels cossos policials.

L'aplicació d'aquesta llei disciplinària de la Guàrdia Civil s'ha anat produint amb comptades disfuncions. Però és indubtable que hi ha factors, socials i institucionals, que n'aconsellen una adaptació en profunditat. Factors manifestats, no només pels diferents pronunciaments judicials que han estat interpretant i, de vegades, corregint el tenor de la Llei orgànica 11/1991, de 17 de juny, sinó també per les demandes sorgides de la mateixa evolució de la societat espanyola, a la qual, en definitiva, serveix la Guàrdia Civil. Hi ha, així, noves realitats, problemes i reptes que, encara que no exclusivament, s'han d'afrontar també mitjançant solucions disciplinàries.

És adequat recordar que la disciplina ha constituït una noció present, de manera constant, en l'evolució de la Guàrdia Civil des del seu mateix moment fundacional.

Disciplina entesa no només com l'exigible rigor en el compliment de les lleis i estatuts del cos, sinó també com un concepte revelador de la vinculació i el compromís personal del servidor públic amb els principis i els valors de la institució a la qual pertany. Estant les dues accepcions permanentment vinculades, ja que no hi pot haver un respecte i un compliment de les normes sense una assumpció personal voluntària i pacífica amb el seu contingut, és essencial per al desenvolupament i el reforçament de la institució que el règim disciplinari que s'apliqui als seus membres sigui igualment respectuós amb els principis, els valors i les funcions pròpies d'aquesta mateixa institució, i garant de la màxima seguretat jurídica que ha de revestir l'aplicació d'aquest règim disciplinari als membres del cos. Tot això des d'una concepció moderna i actual de la Guàrdia Civil, en la qual s'uneixen les funcions policials que exerceix amb la naturalesa militar de la seva estructura.

Aquesta nova llei disciplinària per a la Guàrdia Civil, que encaixa en el procés de modernització en què des de fa temps està embarcat el conjunt de l'Administració pública espanyola, dissenya una reforma que parteix de plantejaments realistes i sòlids, substitueix el que ha quedat obsolet i actualitza el que es troba desfasat en el context d'una societat com l'espanyola en permanent evolució. Tot això sense perdre de vista que l'objectiu i la mateixa justificació del règim disciplinari d'una organització armada i jerarquitzada com és la Guàrdia Civil, caracteritzada per la seva naturalesa militar i que dedica la major part de la seva activitat al manteniment de l'ordre i la seguretat ciutadana, continua sent la preservació dels valors essencials del servei als ciutadans, la garantia de la convivència democràtica i la defensa de la legalitat.

II

Des d'aquest plantejament, i mantenint els aspectes de la Llei orgànica 11/1991, de 17 de juny, el significat i els efectes de la qual conserven plena actualitat, s'introdueixen novetats importants, tant en la part substantiva del règim disciplinari com en la processal. Algunes constitueixen reformes o puntualitzacions de certes regles, seguint les pautes marcades per la jurisprudència del Tribunal Constitucional i de la Sala Cinquena del Tribunal Suprem; d'altres donen entrada a conceptes fins ara inèdits en l'àmbit disciplinari militar, però ja existents en les normes que regulen l'activitat de les administracions públiques; i, sens dubte, aquesta llei pretén donar cabuda a un model disciplinari rigorós, modern i extraordinàriament garantista envers aquells als quals sigui aplicable: la supressió de diverses figures sancionadores, la modificació dels tipus d'infraaccions o la incorporació expressa de més garanties procedimentals en l'exercici de la potestat disciplinària són mostres significatives d'aquests propòsits.

Sens dubte, les novetats més importants introduïdes s'emmarquen en l'objectiu que impregna tota la llei de trobar un equilibri correcte entre els instruments que el cos de la Guàrdia Civil necessita per al manteniment d'un model disciplinari eficient i actual, i la supressió de determinades figures jurídiques, l'aplicació de les quals, en circumstàncies ordinàries, resulta desfasada, difícilment justificable i excessivament onerosa per als membres de la Guàrdia Civil.

Aquest és el motiu, en primer lloc, de la supressió de la figura de l'arrest del quadre de sancions disciplinàries; l'aplicació eventual d'aquesta figura sancionadora, típica del règim disciplinari de les Forces Armades, queda limitada per als supòsits en què es duguin a terme missions de naturalesa militar o quan el personal del cos s'integri en unitats militars –generalment desplaçades a l'estranger–, situacions en les quals s'ha de donar un tractament unitari a les conseqüències dels il·lícits disciplinaris.

En segon lloc, la Llei ha precisat el que ha de ser l'àmbit material d'aplicació del Codi penal militar als membres de la Guàrdia Civil, ja que considera que molts dels tipus penals que aquest recull són, en circumstàncies quotidianes, d'aplicabilitat nul·la o escassa als integrants d'un cos amb unes funcions ordinàries majoritàriament associades a l'àmbit policial, i no al castrense.

Per aquest motiu l'aplicabilitat del Codi penal militar, en la seva integritat, al cos de la Guàrdia Civil passa a quedar circumscrita a les situacions extraordinàries que, per la seva pròpia naturalesa, exigeixen la subjecció esmentada, com succeeix en temps de guerra, durant la vigència de l'estat de setge i en el compliment de missions de caràcter militar, o quan el personal d'aquest cos s'integra en unitats militars.

Finalment, i dins ja de l'estricta marc del règim disciplinari previst a la Llei, cal destacar determinades novetats que reflecteixen la voluntat per millorar els elements materials i procedimentals d'aquest model disciplinari, objectiu que es manifesta, per exemple, a través de l'aclariment efectuat en la descripció de la majoria de les conductes que constitueixen el catàleg de faltes, o per mitjà de l'actualització realitzada en el catàleg de sancions aplicables.

III

El títol I s'inicia proclamant, a l'article primer, l'objecte del règim disciplinari de la Guàrdia Civil, i ho fa ampliant-lo, expressament, a la defensa de la Constitució com una mostra més de la subordinació i l'acatament que qualsevol de les institucions i cossos de l'Estat ha de mostrar cap a la norma fonamental i fonamentadora del nostre model d'Estat, però també, i molt especialment, per subratllar el caràcter normatiu del nostre text fonamental, els principis i els preceptes del qual han de presidir les actuacions i les relacions de servei de l'institut.

El títol II, dedicat a les faltes i les sancions, ha incorporat novetats substancials, com succeeix en el catàleg d'infraaccions, ja sigui per perfilar-ne certs tipus o per donar entrada a d'altres, segons l'experiència adquirida en l'aplicació de la Llei i d'acord amb les directrius jurisprudencials. En són mostres, per exemple, la introducció del concepte jurisprudencial de la falta d'abandonament de servei, o la tipificació expressa, com a faltes molt greus, de conductes constitutives d'assetjament de naturalesa moral o psicològica o atemptatòries contra la llibertat sexual. S'ha incrementat la protecció del dret fonamental d'associació i s'han precisat les actuacions que excedeixin els límits legals del seu exercici. Igualment es reforcen la integritat i l'exemplaritat del cos en proscriure conductes que són del tot incompatibles, socialment i professionalment, amb la imatge d'aquest, com les relacionades amb el consum de drogues, alcohol i altres substàncies tòxiques.

Sens dubte, la ja esmentada desaparició de l'arrest del quadre de sancions disciplinàries constitueix una de les innovacions més significatives d'aquesta Llei. D'altra banda, i a fi de superar un tractament diferent entre els membres de la Guàrdia Civil i la resta de funcionaris de l'Administració General de l'Estat, també s'ha considerat oportú elevar d'un a sis anys la durada màxima de la sanció de suspensió de feina, per als casos en què sigui imposada per la comissió d'una falta molt greu.

Finalment, resulta innovadora la regulació del règim disciplinari aplicable als alumnes dels centres docents de formació de la Guàrdia Civil que, amb una sistemàtica inadequada, estava acomodada en una disposició addicional de la Llei orgànica 11/1991, de 17 de juny, i que ara queda desplegada al llarg de l'articulat de la present Llei, de manera més adequada a la realitat i al règim dins del cos d'aquests alumnes.

Els canvis incorporats al títol III, relatiu a l'exercici de la potestat disciplinària, són, igualment, fruit de l'objectiu d'equilibrar els interessos de la institució i el respecte a les garanties de les persones que la integren.

El títol IV, que desplega el procediment sancionador, recull dins les seves disposicions generals de caràcter procedimental les garanties i els drets que assisteixen els interessats en tots els procediments disciplinaris, incloent-hi els instruits per falta lleu, amb la qual cosa se supera un buit existent, pel que fa al cas, en la normativa anterior. Així mateix, es determina el contingut de l'ordre d'inici del procediment per desterrar qualsevol indicatiu d'indefensió i se substitueix el procediment oral anterior, per a la sanció de faltes lleus, per un de nou simplificat de caràcter escrit.

Finalment cal destacar que, si bé es manté l'estructura dels expedients sancionadors, s'hi han incorporat una sèrie de novetats destacables: d'una banda, s'introdueix la conformitat de l'expedient amb la responsabilitat que s'imputi en el plec de càrrecs; de l'altra, el principi de contradicció en la pràctica de les proves en la segona fase del procediment, un cop ha estat formulat l'escrit d'acusació provisional que constitueix el plec de càrrecs, en línia amb el que es manté en la recent jurisprudència del Tribunal Constitucional i de la Sala Cinquena Militar del Tribunal Suprem. I tot això unit a la desaparició del terme «governatiu», ja que es considera anacrònic perquè es refereix als procediments per faltes molt greus.

Pel que fa a l'execució de les sancions, objecte del títol V, es manté i es reforça el caràcter executiu de les resolucions sancionadores, alhora que s'estableix el criteri de la gravetat per resoldre l'ordre d'execució en els supòsits de concurrència de sancions. Pel que fa a l'anotació i la cancel·lació de sancions es fa desaparèixer, com a requisit obstatiu, la tramitació de procediments judicials i disciplinaris anteriors a la falta que es pretén cancel·lar i es preveu, respecte a les faltes lleus cancel·lades, la seva completa desaparició de la documentació dels interessats.

En el títol VI destaca l'eliminació del segon recurs d'alçada contra les sancions lleus, que no té sentit perquè s'ha elevat el llindar jeràrquic dels òrgans amb competències revisores, així com la innovadora possibilitat d'interposar el recurs contenciós disciplinari militar ordinari contra els actes que imposin sancions per falta lleu.

Aquesta Llei conclou amb una sèrie de disposicions en les quals, entre altres aspectes, es determina, expressament, el marc normatiu d'aplicació supletòria; es concreten els deures de col·laboració entre el Registre Central de Penats i Rebels i la potestat disciplinària, i, finalment, es precisen les modificacions puntuals i necessàries, ja esmentades en aquest preàmbul, que s'han introduït tant en el Codi penal militar, com en la Llei de règim del personal del cos de la Guàrdia Civil, tot això amb l'objectiu d'actualitzar el marc jurídic regulador de l'institut armat, de manera específica, però també d'acord amb el procés de modernització que travessa el règim estatutari de la resta de servidors públics.

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

El règim disciplinari de la Guàrdia Civil, que regula aquesta Llei, té per objecte garantir el compliment de la missió encomanada a la Guàrdia Civil d'acord amb la Constitució i l'exercici correcte de les funcions que té assignades en la resta de l'ordenament jurídic.

Article 2. Àmbit personal d'aplicació.

1. Estan subjectes a aquesta Llei els membres de la Guàrdia Civil que es trobin en qualsevol de les situacions administratives en què es mantinguin drets i obligacions inherents a la condició de guàrdia civil.

2. Els alumnes dels centres docents de formació de la Guàrdia Civil estan subjectes al que preveu aquesta Llei en la mesura que els és aplicable, sens perjudici de l'observança de les normes específiques de caràcter acadèmic.

Article 3. Responsabilitat civil i penal.

El règim disciplinari que regula aquesta Llei s'entén sens perjudici de la responsabilitat civil o penal en què puguin incórrer els membres de la Guàrdia Civil, que es fa efectiva en la forma prevista en les disposicions legals corresponents.

Article 4. Tramitació de procediment penal pels mateixos fets.

La iniciació d'un procediment penal contra membres de la Guàrdia Civil no impedeix la incoació i la tramitació d'expedients disciplinaris pels mateixos fets. No obstant això, la resolució definitiva d'aquests procediments sancionadors només es pot produir quan la dictada en l'àmbit penal sigui ferma, vinculant-hi la declaració de fets provats.

TÍTOL II**Faltes i sancions****CAPÍTOL I****Faltes disciplinàries****Article 5. Faltes disciplinàries.**

Constitueix una falta disciplinària tota acció o omissió prevista com a tal en aquesta Llei.

Article 6. Classes de faltes.

Les faltes poden ser molt greus, greus i lleus.

Article 7. Faltes molt greus.

Són faltes molt greus, sempre que no constitueixin delictes:

1. L'incompliment del deure de fidelitat a la Constitució en l'exercici de les seves funcions i la realització d'actes irrespectuosos o l'emissió pública d'expressions o manifestacions contràries a l'ordenament constitucional o al Rei i a les altres institucions reconegudes per la Constitució.

2. La violació de la neutralitat o la independència política o sindical en l'exercici de l'actuació professional.

3. La promoció de partits polítics o sindicats o la pertinença a aquests, així com el desenvolupament d'activitats polítiques o sindicals.

4. Tota actuació que suposi discriminació o assetjament per raó de raça o ètnia, religió o conviccions, discapacitat, edat, orientació sexual, sexe, llengua, opinió, lloc de naixement o veïnatge, o qualsevol altra condició o circumstància personal o social.

5. L'obstaculització greu de l'exercici dels drets fonamentals o de les llibertats públiques.

6. El tracte inhumà, degradant o vexatori a les persones que estiguin sota la seva custòdia o amb les quals es relacionin per raó del servei.

7. L'abús d'atribucions que causi un dany greu als ciutadans, a entitats amb personalitat jurídica, als subordinats o a l'Administració.

8. La realització reiterada, en el marc d'una relació de servei, d'actes d'assetjament psicològic o hostilitat.

9. L'omissió d'auxili urgent, en els fets o circumstàncies greus en què sigui obligada la seva actuació o quan es tracti d'un company en perill.

10. La falta de col·laboració manifesta amb els altres membres de les forces i cossos de seguretat, quan en resulti perjudicat greument el servei o se'n derivin conseqüències greus per a la seguretat ciutadana.

11. La falta de presentació o posada a disposició immediata en la dependència de destinació o en la més pròxima, en els casos de declaració dels estats d'alarma o d'excepció, així com, quan així es disposi, en cas d'alteració greu de la seguretat ciutadana o en supòsits d'emergència greu de protecció civil.

12. La no-compareixença a prestar un servei, absentar-se'n o desatendre'l, quan per la seva naturalesa i circumstàncies sigui d'especial rellevància.

13. Cometre un delictes dolós condemnat per sentència ferma, relacionat amb el servei, o qualsevol altre delictes que causi un dany greu a l'Administració, als ciutadans o a les entitats amb personalitat jurídica.

14. La participació en vagues, en accions substitutives d'aquestes o en actuacions concertades amb la finalitat d'alterar el funcionament normal del servei.

15. La desobediència greu o la indisciplina davant les ordres o instruccions d'un superior, llevat que aquestes constitueixin una infracció manifesta de l'ordenament jurídic.

16. La publicació o la utilització indeguda de secrets oficials, declarats així d'acord amb la legislació específica en la matèria.

17. Violar el secret professional quan afecti la defensa nacional o la seguretat ciutadana, perjudiqui l'exercici de la tasca policial o causi danys a persones físiques o jurídiques, públiques o privades.

18. Dur a terme qualsevol activitat que vulneri les normes sobre incompatibilitats.

19. Alterar o manipular els registres d'imatges o sons obtinguts amb videocàmeres.

20. Permetre l'accés de persones no autoritzades a les imatges o els sons obtinguts per qualsevol mitjà legítim o utilitzar-los per a finalitats diferents de les previstes legalment.

21. Reproduir les imatges i els sons obtinguts amb videocàmeres per a finalitats diferents de les previstes legalment.

22. Utilitzar els mitjans tècnics regulats en la normativa legal sobre videocàmeres per a finalitats diferents de les previstes en aquesta.

23. Prestar servei en estat d'embriaguesa o sota els efectes d'estupefaents o substàncies tòxiques o psicotròpiques o el consum d'aquestes substàncies durant el servei.

24. La negativa injustificada a sotmetre's a un reconeixement mèdic, una prova d'alcoholèmia o una detecció del consum de drogues tòxiques, estupefaents o substàncies similars, legítimament ordenada per l'autoritat competent, a fi de constatar la capacitat psicofísica per prestar servei.

25. L'adopció d'acords manifestament il·legals quan amb això es causi perjudici a l'Administració, als ciutadans o a entitats amb personalitat jurídica.

26. Cometre una falta greu, tenint anotades, sense cancel·lar, dues faltes molt greus, o una de greu i una altra de molt greu.

27. No impedir que el personal subordinat realitzi qualsevol acció o omissió tipificada com a falta molt greu en aquesta Llei.

28. Induir a cometre alguna de les faltes previstes als apartats anteriors.

Article 8. *Faltes greus.*

Són faltes greus, sempre que no constitueixin delictes o falta molt greu:

1. La comissió d'actes que atemptin contra la dignitat de les institucions o poders de l'Estat, de les comunitats autònomes o administracions locals, contra les persones o les autoritats que els encarnen o contra els seus símbols, així com l'observança de conductes greument contràries a la dignitat de la Guàrdia Civil.

2. L'abús d'autoritat en l'exercici del càrrec.

3. Impedir, dificultar o limitar als ciutadans, als subordinats o a les entitats amb personalitat jurídica, l'exercici dels drets que tinguin reconeguts.

4. Ordenar als subordinats l'execució de prestacions de tipus personal alienes al servei o dictar ordres als ciutadans no relacionades amb el servei.

5. La falta de subordinació.

6. La greu desconsideració envers els superiors, companys, subordinats o ciutadans en l'exercici de les seves funcions, amb motiu d'aquestes funcions o vestint d'uniforme.

7. La falta de col·laboració manifesta amb altres membres de les forces i cossos de seguretat.

8. La violació del secret professional.

9. L'emissió d'informes o comunicats del servei que no s'ajustin a la realitat o la desvirtuïn.

10. No comparèixer a prestar un servei, absentar-se'n o desatendre'l.

11. La falta de prestació del servei emparant-se en una suposada malaltia, així com la prolongació injustificada de la baixa per a aquest servei.

12. La greu pertorbació del servei.

13. La falta voluntària i manifesta de rendiment que afecti el funcionament normal dels serveis.

14. La intervenció en un procediment administratiu quan es doni alguna de les causes d'abstenció assenyalades legalment.

15. L'incompliment dels terminis o altres disposicions de procediment en matèria d'incompatibilitats, quan no suposi el manteniment d'una situació d'incompatibilitat.

16. Instal·lar o ordenar la instal·lació de videocàmeres fixes o mitjans tècnics anàlegs per a finalitats previstes per la Llei, sense complir tots els requisits legals.

17. Incomplir les condicions o les limitacions fixades en la resolució per la qual es va autoritzar l'obtenció d'imatges i sons pel mitjà tècnic autoritzat.

18. Utilitzar o ordenar la utilització de videocàmeres mòbils, sense complir tots els requisits exigits per la Llei.

19. Conservar les gravacions lícitament efectuades amb videocàmeres o mitjans tècnics anàlegs per més temps o fora dels casos permesos per la Llei, o cedir-les o copiar-les quan la llei ho prohibeix.

20. Qualsevol altra infracció a la normativa legal sobre utilització de mitjans tècnics de captació d'imatges i sons per les forces i cossos de seguretat en llocs públics.

21. Qualsevol reclamació, petició o manifestació contràries a la disciplina deguda en la prestació del servei o basades en asseveracions falses, o formular-les amb caràcter col·lectiu.

22. Fer reclamacions o peticions amb publicitat o a través dels mitjans de comunicació social.

23. L'ostentació o la utilització d'armes sense causa justificada, així com utilitzar-les en acte de servei o fora

d'aquest infringint els principis i les normes que en regulen l'ús.

24. Causar danys greus en la conservació dels locals, material o altres elements relacionats amb el servei o provocar-ne, per negligència inexcusable, el deteriorament, la pèrdua, l'extraviament o la sostracció.

25. Usar per a finalitats pròpies, sostreure'ls per a una altra finalitat o facilitar a tercers recursos, mitjans o informació de caràcter oficial amb greu perjudici per a l'Administració.

26. L'embriaguesa o el consum d'estupefaents o substàncies tòxiques o psicotròpiques fora del servei, quan aquestes circumstàncies tinguin caràcter habitual o afectin la imatge de la Guàrdia Civil o de la funció pública. S'entén que hi ha habitualitat quan estiguin acreditats tres o més episodis d'embriaguesa o consum de les substàncies referides en un període d'un any.

27. La superació, a l'inici o durant la prestació del servei, d'una taxa d'alcohol a la sang superior a 0,3 grams per litre o d'alcohol en aire espirat superior a 0,15 mil·ligrams per litre.

28. La tinença de drogues tòxiques, estupefaents, substàncies psicotròpiques o similars, excepte si aquesta tinença es deriva d'actuacions pròpies del servei.

29. La condemna en virtut de sentència ferma per un delictes dolós, sempre que no constitueixi infracció molt greu, o per una falta dolosa quan la infracció penal comesa estigui relacionada amb el servei, o causi danys a l'Administració o als administrats.

30. No impedir, en el personal subordinat, qualsevol acció o omissió tipificada com a falta greu en aquesta Llei.

31. La promoció, l'animació o la participació en qualsevol baralla o altercat greus entre companys.

32. Cometre una falta lleu, tenint anotades, sense cancel·lar, dues faltes greus, o dues faltes molt greus o una de greu i una altra de molt greu, o tres faltes quan almenys una d'aquestes sigui greu o molt greu.

33. La negligència greu en el compliment de les obligacions professionals o de les ordres rebudes.

34. Eludir la tramitació o la resolució de qualsevol assumpte professional o ometre conscientment una actuació a la qual estigui obligat per la seva funció, destinació o càrrec.

35. La inducció a cometre alguna de les faltes previstes als apartats anteriors.

36. L'encobriment de la comissió d'una falta molt greu.

37. La infracció de qualsevol altre deure o obligació legalment o reglamentàriament establerta que sigui inherent al càrrec o a la funció, quan es produeixi de forma greu i manifesta.

38. La negativa a tramitar una denúncia formulada en una llengua oficial.

Article 9. *Faltes lleus.*

Són faltes lleus, llevat que constitueixin una falta greu o molt greu:

1. La desconsideració o incorrecció envers els superiors, companys, subordinats o ciutadans en l'exercici de les funcions, amb motiu d'aquestes funcions o vestint d'uniforme.

2. La incompareixença a prestar un servei, absentar-se'n, desatendre'l o col·locar-se en la situació de no ser localitzat per prestar-lo.

3. El retard, la negligència o la inexactitud en el compliment dels deures o obligacions, de les ordres rebudes o de les normes de règim interior, així com la falta de rendiment en l'exercici del servei habitual.

4. La infracció de les normes sobre el deure de residència, la desatenció de la crida per a la prestació d'un

servei, la no-incorporació a la seva unitat amb la màxima promptitud possible quan sigui requerit per fer-ho, així com la no-comunicació a la seva unitat del domicili o les dades necessàries per ser localitzat o la col·locació en situació de no ser localitzat.

5. La indiscreció en qualsevol assumpte del servei.

6. L'incompliment de les directrius o pautes formatives durant la instrucció o la preparació per a l'exercici de la tasca professional.

7. L'incompliment de l'horari de servei o la falta de puntualitat en els actes de servei, sense causa que ho justifiqui.

8. L'omissió del conducte reglamentari per formular qualsevol sol·licitud, reclamació o queixa relacionades amb el servei.

9. El mal ús o descurança en la conservació dels locals, material i altres elements dels serveis, així com l'incompliment de les normes donades en aquesta matèria.

10. La descurança de la higiene personal o l'incompliment de les normes o instruccions d'uniformitat, així com ostentar sobre l'uniforme qualsevol insígnia, condecoració o distintiu sense estar-hi autoritzat.

11. Assistir d'uniforme, estant fora de servei, a qualsevol lloc o establiment incompatible amb la condició de guàrdia civil.

12. L'omissió intencionada de la salutació a un superior, la seva no-devolució a un igual o inferior i el compliment inexacte de les normes que ho regulen.

13. Qualsevol classe de joc que es porti a terme en dependències oficials sempre que perjudiqui la prestació del servei o menyscabi la imatge de la institució.

14. No impedir, en el personal subordinat, qualsevol conducta tipificada com a falta lleu en aquesta Llei.

15. El tracte de forma incorrecta o desconsiderada als subordinats.

16. La invasió, sense raó justificada, de les competències atribuïdes als subordinats.

17. La falta de diligència en la tramitació de les denúncies, peticions o reclamacions, així com la seva no-tramitació quan hagin estat formulades en la forma deguda.

18. La falta de respecte o les rèpliques desatentes a un superior.

19. La promoció, l'animació o la participació en qualsevol baralla o altercat entre companys.

20. La inducció a cometre alguna de les faltes previstes als apartats anteriors.

21. L'encobriment de la comissió d'una falta greu o lleu, que se sanciona, en aquest últim cas, amb la sanció de repremsió.

CAPÍTOL II

Sancions disciplinàries

Article 10. Finalitat de les sancions.

Les sancions disciplinàries tenen per finalitat la correcció de comportaments perjudicials per al servei o per als ciutadans, o lesius per al funcionament de la institució.

Article 11. Sancions disciplinàries.

1. Les sancions que es poden imposar per faltes molt greus són:

Separació del servei.

Suspensió de feina des de tres mesos i un dia fins a sis anys com a màxim.

Pèrdua de llocs en l'escalafó.

2. Les sancions que es poden imposar per faltes greus són:

Suspensió de feina d'un mes a tres mesos.

Pèrdua de cinc a vint dies d'havers amb suspensió de funcions.

Pèrdua de destinació.

3. Les sancions que es poden imposar per faltes lleus són:

Repremsió.

Pèrdua d'un a quatre dies d'havers amb suspensió de funcions.

Article 12. Separació del servei.

La separació del servei suposa per al sancionat la pèrdua de la condició de militar de carrera de la Guàrdia Civil, i perd els drets professionals adquirits excepte els drets passius que hagi consolidat.

Article 13. Suspensió de feina.

1. La sanció de suspensió de feina implica passar a la situació administrativa del mateix nom amb els efectes econòmics inherents a aquesta situació i priva l'interessat de totes les funcions pròpies del lloc pel període que es determini.

2. També produeix l'efecte que l'infractor quedi immobilitzat en el seu lloc i ocupació, i el temps transcorregut no és d'abonament per al servei.

3. Conclou la suspensió, finalitza la immobilització en l'ocupació i la pèrdua de llocs és definitiva.

4. Quan la sanció de suspensió de feina té una durada superior a sis mesos, determina el cessament en la destinació que ocupava l'infractor, així com la impossibilitat d'obtenir-ne una altra, durant un període de dos anys, en la mateixa unitat o especialitat que determini la resolució sancionadora.

Article 14. Pèrdua de llocs en l'escalafó.

La pèrdua de llocs en l'escalafó suposa per al sancionat l'endarreriment en l'ordre d'escalafonament, dins de la seva ocupació, del nombre de llocs que es determini en la resolució de l'expedient, que, en cap cas, no pot ser superior a un cinquè ni inferior a un desè, del nombre dels components de la seva ocupació.

Article 15. Pèrdua de destinació.

La sanció de pèrdua de destinació suposa el cessament en la que estigui ocupant l'infractor, el qual, durant dos anys, no pot sol·licitar-ne una altra a la mateixa unitat o especialitat que determini la resolució sancionadora, de manera motivada i tenint en compte la relació directa amb la infracció comesa.

Article 16. Pèrdua d'havers amb suspensió de funcions.

La pèrdua d'havers amb suspensió de funcions suposa la pèrdua de les retribucions corresponents als dies objecte de sanció i la suspensió de funcions corresponents als dies de la seva durada.

Article 17. Repremsió.

1. La repremsió és la reprovació expressa que, per escrit, l'autoritat competent dirigeix al subordinat per imposar-la.

2. No constitueix una sanció disciplinària l'advertència o l'amonestació verbal que, per al millor compliment de les obligacions i serveis, pugui fer el superior al subordinat en l'exercici del comandament.

Article 18. Aplicació del règim disciplinari als alumnes de centres docents de formació.

1. L'aplicació del règim disciplinari als alumnes dels centres docents de formació de la Guàrdia Civil es regeix per les normes contingudes en aquest article.

2. Als alumnes del centre docent que ja siguin membres de la Guàrdia Civil els són aplicables les sancions previstes amb caràcter general a l'article 11, tot i que les sancions de separació del servei, suspensió de feina i pèrdua de destinació comporten la pèrdua de la condició d'alumne al centre docent, que té, per a aquests casos, el caràcter d'accessòria.

3. A la resta dels alumnes només se'ls pot imposar les sancions següents:

- a) Per la comissió de faltes greus i molt greus:
Suspensió d'havers i serveis de cinc a vint dies.
Baixa com a alumne al centre docent.
- b) Per la comissió de faltes lleus:
Reprensió.
Suspensió d'havers i serveis d'un a quatre dies.

4. La incoació de procediment penal o expedient disciplinari a un alumne pot impedir, tenint en compte la naturalesa i la gravetat dels fets, que l'interessat sigui declarat apte en el curs acadèmic corresponent. Mentre no sigui ferma en via penal o disciplinària la resolució que es dicti en aquells procediments, i sens perjudici dels efectes que se'n puguin derivar, es pot acordar motivadament que quedi en suspens el primer lloc obtingut per l'alumne i, consegüentment, la seva condició de guàrdia civil.

5. Les sancions s'han de complir sens perjudici de la participació de l'alumne en les activitats de caràcter acadèmic.

6. La sanció de baixa com a alumne del centre docent suposa la pèrdua de la condició d'alumne del centre i del lloc que hagi assolit amb caràcter eventual, sense que afecti la condició de guàrdia civil que pogués tenir abans de ser nomenat alumne.

7. La sanció de suspensió d'havers i serveis comporta la pèrdua de les retribucions corresponents als dies objecte de sanció i la suspensió de serveis pel mateix període.

Article 19. Criteris de graduació de les sancions.

Les sancions que s'imposin en exercici de la potestat sancionadora atribuïda per aquesta Llei han de ser proporcionals a la gravetat i les circumstàncies de les conductes que les motivin i s'han d'individualitzar tenint en compte les vicissituds que concorrin en els autors i les que afectin l'interès del servei.

Per a la graduació de la sanció que s'hagi d'imposar, i actuant sota el principi de proporcionalitat, s'han de tenir en compte els criteris següents:

- a) La intencionalitat.
- b) La reincidència, sempre que no constitueixi una falta en si mateixa.
- c) L'historial professional, que, a aquest efecte, només es pot valorar com a circumstància atenuant.
- d) La incidència sobre la seguretat ciutadana.
- e) La pertorbació en el funcionament normal de l'Administració o dels serveis que li estiguin encomanats.
- f) El grau d'afectació de la falta comesa als principis de disciplina, jerarquia, subordinació, així com a la imatge de la institució.
- g) En el cas dels articles 7, número 13, i 8, número 29, s'ha de valorar específicament la quantia o l'entitat de la pena imposada en virtut de sentència ferma, així com la relació de la conducta delictiva amb les funcions i tasques assignades.

CAPÍTOL III

Extinció de la responsabilitat disciplinària

Article 20. Causes d'extinció.

1. La responsabilitat disciplinària s'extingeix pel compliment de la sanció, per la prescripció de la falta o de la sanció i per la defunció de l'interessat.

2. Si durant la substanciació d'un procediment sancionador l'interessat deixa d'estar sotmès a aquesta Llei, s'ha de dictar una resolució en què s'ordeni l'arxivament de l'expedient amb invocació de la seva causa. Si l'expedient s'instrueix per una falta molt greu i l'interessat torna a quedar subjecte a aquesta Llei, s'ha d'acordar la reobertura del procediment, sempre que no hagin transcorregut quatre anys des que s'hagi produït la causa que va motivar l'arxivament de les actuacions.

Article 21. Prescripció de les faltes.

1. Les faltes molt greus prescriuen al cap de tres anys, les greus al cap de dos anys i les lleus al cap de sis mesos.

2. El termini de prescripció comença a comptar des que la falta s'ha comès. Si el procediment s'inicia per qualsevol de les faltes disciplinàries derivades de condemna per sentència penal, la prescripció es comença a computar des que la sentència sigui ferma, i, en tot cas, des de la data en què s'acordi l'arxivament de l'executòria penal.

3. La notificació a l'interessat de l'acord d'inici de qualsevol procediment disciplinari interromp els terminis de prescripció establerts a l'apartat primer d'aquest article, que tornen a córrer si no s'han conclòs en el temps màxim establert en aquesta Llei.

4. Els terminis de prescripció de les faltes greus i molt greus queden interromputs quan qualsevol dels fets integrants d'aquestes faltes o vinculats amb ells siguin objecte d'un procediment judicial penal. Aquests terminis tornen a córrer quan l'òrgan judicial competent adopti una resolució ferma.

Article 22. Prescripció de les sancions.

1. Les sancions imposades per faltes molt greus prescriuen al cap de tres anys, les imposades per faltes greus al cap de dos anys i les imposades per falta lleu al cap de l'any.

Aquests terminis es comencen a computar des del dia en què es notifiqui a l'interessat la resolució sancionadora o des que es trenqui el seu compliment, si ha començat.

2. La prescripció s'interromp quan se suspèn el compliment de la sanció en els casos previstos en aquesta Llei.

TÍTOL III

Potestat disciplinària i competència sancionadora

CAPÍTOL I

De la potestat disciplinària

Article 23. Atribució de la potestat disciplinària.

1. La potestat disciplinària correspon a les autoritats i comandaments dels ministeris de Defensa i de l'Interior, en els termes establerts en aquesta Llei.

2. Tenen la facultat d'instar l'exercici de la potestat disciplinària davant el director general de la Policia i de la

Guàrdia Civil les autoritats sota la dependència funcional de les quals prestin servei els membres del cos de la Guàrdia Civil.

Article 24. *Exercici de la potestat disciplinària.*

1. Tot comandament té el deure de corregir les infraccions que observi en els de lloc inferior, encara que no li estiguin directament subordinats, sense que això suposi cap sanció. Si, a més, les considera mereixedores de sanció, ha de formular un informe disciplinari o acordar l'inici del procediment sancionador que correspongui, si hi té competència.

2. Si la naturalesa i les circumstàncies de la falta exigeixen una acció immediata per mantenir la disciplina, evitar un possible perjudici greu al servei o a la bona imatge de la institució, qualsevol superior pot ordenar que el presumpte infractor es presenti personalment de manera immediata a la unitat, centre o organisme que constitueixi la seva destinació i pot disposar, a més, el cessament d'aquest en les seves funcions habituals per un termini de fins a quatre dies, en l'espera de la posterior decisió del comandament competent per acordar l'inici del procediment sancionador oportú, al qual ha d'informar de manera immediata de la decisió adoptada.

Article 25. *Autoritats i comandaments amb competència disciplinària.*

Tenen potestat per sancionar els membres de la Guàrdia Civil:

- a) El ministre de Defensa.
- b) El director general de la Policia i de la Guàrdia Civil.
- c) Els oficials generals amb comandament sobre una unitat, centre o organisme de la Guàrdia Civil.
- d) Els oficials caps de zona, de servei, organisme, prefectura o direcció de centre docent de formació, comandància, sector, grup de reserva i seguretat, caps d'estudi de centres docents de formació i els d'unitat, centre o organisme d'una categoria similar.
- e) Els oficials caps de companyia, subsector de trànsit, unitat orgànica de policia judicial o unitat d'una categoria similar.
- f) Els oficials comandants de lloc principal, caps de secció, destacament de trànsit o unitat d'una categoria similar.
- g) Els suboficials comandants de lloc, caps de destacament de trànsit, grup d'investigació o unitat d'una categoria similar.

CAPÍTOL II

Competència sancionadora

Article 26. *Procediment.*

Únicament es poden imposar sancions disciplinàries als membres de la Guàrdia Civil en virtut d'un expedient disciplinari instruït a aquest efecte, d'acord amb el que disposa aquest capítol i amb els procediments regulats en aquest títol.

Article 27. *Competències del ministre de Defensa.*

Per a la imposició de la sanció de separació del servei és competent el ministre de Defensa a proposta del ministre de l'Interior, de conformitat amb el que preveu l'apartat primer de l'article 15 de la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, de forces i cossos de seguretat.

Article 28. *Competències del director general de la Policia i de la Guàrdia Civil.*

El director general de la Policia i de la Guàrdia Civil pot imposar totes les sancions, excepte la de separació del servei.

Article 29. *Competències dels oficials generals amb comandament sobre una unitat, centre o organisme de la Guàrdia Civil.*

Els oficials generals amb comandament sobre una unitat, centre o organisme de la Guàrdia Civil poden imposar als membres del cos que estiguin a les seves ordres les sancions per faltes lleus i greus, excepte la pèrdua de destinació.

Article 30. *Competències d'altres comandaments.*

Els comandaments de la Guàrdia Civil tenen competència per imposar les sancions següents:

1. Els oficials caps de zona, de servei, organisme, prefectura o direcció de centre docent de formació, comandància, sector, grup de reserva i seguretat, caps d'estudi de centres docents de formació i els d'unitat, centre o organisme d'una categoria similar, als membres del cos que estiguin a les seves ordres, totes les sancions per faltes lleus.

2. Els oficials caps de companyia, subsector de trànsit, unitat orgànica de policia judicial o unitat d'una categoria similar, als membres de la Guàrdia Civil que estiguin a les seves ordres, reprensió i pèrdua de fins a dos dies d'havers.

3. Els oficials comandants de lloc principal, caps de secció, destacament de trànsit, o unitat d'una categoria similar, als membres de la Guàrdia Civil que estiguin a les seves ordres, reprensió i pèrdua d'un dia d'havers.

4. Els suboficials comandants de lloc, caps de destacament de trànsit, grup d'investigació o unitat d'una categoria similar, als membres de la Guàrdia Civil que estiguin a les seves ordres, reprensió.

Article 31. *Autoritats i comandaments amb competències disciplinàries sobre alumnes que no tinguin la condició de guàrdia civil.*

1. La competència per imposar la sanció de baixa en un centre docent de formació correspon al subsecretari de Defensa, amb l'informe previ del director del centre.

2. Corresponen al general en cap d'ensenyament de la Guàrdia Civil, als directors dels centres docents de formació de l'institut, als caps d'unitat, centre o organisme en què els alumnes estiguin completant la seva formació, i als caps d'estudis i altres comandaments amb categoria d'oficial dels centres docents i unitats esmentats, la potestat i competències sancionadores establertes a l'article 29 i als números 1, 2, 3 i 4 de l'article 30 d'aquesta Llei.

Article 32. *Dependència orgànica.*

S'entén que estan a les ordres de les autoritats i comandaments amb potestat per imposar sancions o per iniciar el procediment oportú els guàrdies civils que ocupin destinació o l'exerceixin en comissió de servei en la corresponent unitat, centre o organisme.

Article 33. *Competències sobre el personal sense destinació.*

Les faltes disciplinàries comeses pel personal que no ocupi destinació les ha de sancionar el director adjunt operatiu o l'oficial general amb comandament en la demarcació territorial en què l'interessat hagi fixat la seva residència, excepte quan la competència correspongui al ministre de Defensa o al director general de la Policia i de la Guàrdia Civil.

Article 34. Competències sobre els vocals del Consell Assessor de Personal.

Correspon en exclusiva al director general de la Policia i de la Guàrdia Civil la competència per sancionar, excepte amb separació del servei, les infraccions comeses pels guàrdies civils que siguin vocals o suplents del Consell Assessor de Personal de la Guàrdia Civil.

Aquesta competència disciplinària es manté durant els dos anys següents al cessament en els seus càrrecs.

Article 35. Competències sobre el personal que presti servei a l'estranger.

La competència per conèixer les faltes lleus i greus comeses pel personal que presti servei a l'estranger correspon, a falta d'altres comandaments que la tinguin per aplicació de les regles precedents, al director adjunt operatiu. Aquesta competència també la pot exercir el director general de la Policia i de la Guàrdia Civil.

Article 36. Competències dels comandaments interins i accidentals.

Els comandaments interins i accidentals tenen les mateixes competències sancionadores que els titulars als quals substitueixen.

Article 37. Competències dels caps d'unitats o grups temporals.

Tenen potestat per imposar sancions al personal a les seves ordres els caps d'unitats o grups temporals de la Guàrdia Civil, sigui quina sigui la denominació que rebin. L'exercici de la potestat sancionadora, temporalment circumscrita a la durada de la missió per a la qual van ser creades les esmentades unitats o grups, depèn de la seva entitat i de l'ocupació que tinguin els seus caps de conformitat amb les regles contingudes als articles anteriors.

TÍTOL IV

Procediment sancionador

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 38. Principis inspiradors del procediment.

El procediment disciplinari s'ha d'ajustar als principis de legalitat, impuls d'ofici, imparcialitat, celeritat, eficàcia, publicitat, contradicció, irretroactivitat, tipicitat, responsabilitat, proporcionalitat, individualització de les sancions i culpabilitat, i comprèn essencialment els drets a la presumpció d'innocència, informació, defensa i audiència.

Article 39. Inici del procediment.

1. El procediment s'inicia sempre d'ofici per acord de l'òrgan competent, o bé per pròpia iniciativa o, en virtut d'informe disciplinari, denúncia o ordre superior, o a proposta d'alguna de les autoritats que estan facultades per instar l'exercici de l'acció disciplinària.

2. Els òrgans competents per a la imposició d'una sanció ho són també per ordenar la incoació del procediment corresponent.

3. L'acord d'inici ha d'expressar els fets que el motiven, la falta que presumptament s'hagi comès, l'article i l'apartat en què es troba tipificada, i el presumpte responsable.

4. La incoació del procediment s'ha de notificar a l'interessat, així com, en el cas de faltes greus o molt greus, el nomenament d'instructor i secretari indicant-hi les persones designades per ocupar aquests càrrecs.

5. Amb anterioritat a l'acord d'inici, l'autoritat disciplinària pot ordenar la pràctica d'una informació reservada per tal d'aclarir els fets, determinar els presumptes responsables i si és procedent o no iniciar el procediment sancionador.

Article 40. Informe disciplinari.

1. Tot component de la Guàrdia Civil que observi fets que puguin constituir faltes imputables a membres de la mateixa ocupació, o d'una de superior o d'inferior, ha de formular un informe a l'autoritat o comandament que tingui competència per conèixer de la presumpta falta observada, i informar-ne seguidament el superior immediat, llevat que aquest sigui el presumpte infractor.

2. L'informe ha de contenir un relat clar dels fets, les seves circumstàncies, la identitat del presumpte infractor, així com dels testimonis, i ha d'expressar clarament la identitat de qui fa l'informe i les dades necessàries per ser localitzat.

3. L'autoritat o comandament competent que rebí un informe n'ha d'acusar recepció immediatament, i informar el seu promotor de la incoació o no de procediment disciplinari.

Article 41. Denúncia.

Si s'inicia el procediment com a conseqüència de denúncia, s'ha de comunicar l'acord al signant d'aquesta. Així mateix, se li ha de comunicar l'arxivament, si s'escau.

No s'ha de prendre en consideració la denúncia anònima per iniciar un procediment disciplinari. No obstant això, la denúncia es pot utilitzar com a antecedent per acordar una informació reservada.

Article 42. Dret de defensa.

1. En el moment en què es notifiqui l'obertura del procediment, s'ha d'informar l'interessat del dret que l'assisteix a no declarar, a no fer-ho contra ell mateix, a no confessar-se culpable i a la presumpció d'innocència. També ha de ser informat del dret a l'assistència legal contingut a l'apartat següent.

2. En totes les actuacions a què doni lloc qualsevol procediment, l'interessat pot disposar de l'assessorament i l'assistència d'un advocat en exercici o d'un guàrdia civil que elegeixi a aquest efecte. Si s'opta per aquesta segona possibilitat, les autoritats i comandaments corresponents han de facilitar, al designat, l'assistència a les compareixences personals de l'interessat davant les autoritats disciplinàries o instructors dels expedients, i el seu assessorament sempre és voluntari, sense que aquesta designació confereixi cap dret al rescabament per les despeses que es puguin derivar de l'assistència. Els honoraris del lletrat designat són a càrrec de l'interessat.

3. L'interessat, si ho sol·licita, pot conèixer, en qualsevol moment, l'estat de tramitació del procediment, el qual s'ha de sotmetre a vista en els llocs i durant l'horari que s'assenyali, i pot obtenir una còpia de les actuacions practicades, sempre que no se li hagin facilitat anteriorment.

Article 43. Càmput dels terminis.

1. Quan els terminis establerts en matèria de procediment i de recursos s'assenyalin per dies s'entén que aquests són hàbils, i per tant s'exclouen del càmput els diumenges i els declarats festius.

2. Quan el termini s'expressi en mesos o anys, aquests es computen a partir del dia següent a aquell en què tingui lloc la notificació o la publicació de l'acte de què es tracti. Si en el mes de venciment no hi ha un dia equivalent a aquell en què comença el còmput, s'entén que el termini expira l'últim dia del mes. Quan l'últim dia del termini sigui inhàbil, s'entén prorrogat al primer dia hàbil següent.

3. Els terminis expressats en dies es compten a partir del dia següent a aquell en què tingui lloc la notificació o la publicació de l'acte de què es tracti.

4. El còmput dels terminis l'ha de suspendre l'instructor, mitjançant un acord motivat, pel temps imprescindible, quan, per una causa imputable a l'interessat, no sigui possible dins d'aquests terminis la pràctica d'alguna diligència necessària per a la resolució dels procediments o la notificació de qualsevol tràmit. Contra aquest acord no es pot interposar cap recurs de manera separada del que es pugui formular contra la resolució del procediment.

Article 44. *Pràctica de notificacions.*

1. Les notificacions s'han de practicar per qualsevol mitjà que permeti tenir constància de la recepció per part de l'interessat, així com de la data, la identitat i el contingut de l'acte. L'acreditació de la notificació efectuada s'ha d'incorporar a les actuacions.

2. Quan l'interessat rebutgi la notificació d'una resolució o d'un acte de tràmit, s'ha de fer constar en les actuacions, especificant-hi les circumstàncies de l'intent de notificació, i aquest es considera efectuat seguint el procediment.

3. Quan no es pugui practicar una notificació, perquè l'interessat no s'ha localitzat en la seva unitat de destinació o enquadrament, o en el seu domicili declarat, la notificació s'ha de fer per mitjà d'edictes al tauler d'anuncis de la seva unitat de destinació o enquadrament i en el Butlletí Oficial de la Guàrdia Civil, i s'han de continuar les actuacions. El tràmit de notificació domiciliària s'entén acomplert un cop efectuats, en el termini de tres dies, dos intents portats a terme en moments diferents.

Article 45. *Impuls i tramitació.*

1. Els procediments sancionadors s'han de seguir per escrit i impulsar d'ofici en tots els seus tràmits.

2. Les comunicacions entre les autoritats, els comandaments i els òrgans que intervinguin en la tramitació s'han de realitzar directament, sense trasllats intermedis. Aquestes comunicacions i les que hagin de tenir lloc amb els interessats s'han de dur a terme, en la mesura que es pugui, a través de mitjans ofimàtics i telemàtics, sempre que reuneixin els requisits exigits en matèria de comunicacions electròniques.

3. Tots els òrgans de les administracions públiques han de prestar, dins les seves respectives competències i d'acord amb la normativa per la qual es regeixin, la col·laboració que els sigui requerida durant la tramitació dels procediments sancionadors.

Article 46. *Disposicions comunes en matèria de prova.*

1. Els fets rellevants per a la decisió del procediment s'han d'acreditar mitjançant qualsevol mitjà de prova admissible en dret.

2. La pràctica de les proves admeses, així com les acordades d'ofici per l'instructor, s'ha de notificar prèviament a l'interessat, amb una antelació mínima de quaranta-vuit hores, indicant-li el lloc, la data i l'hora en què s'hagi de realitzar, i se l'ha d'advertir que pot assistir-hi i intervenir-hi assistit del seu advocat.

3. L'instructor pot denegar la pràctica de les proves que consideri impertinents o inútils o no tinguin relació amb els fets. La denegació és motivada i no s'hi pot interposar cap recurs en contra, sens perjudici que es pugui fer valer la denegació indeguda de mitjans de prova en el recurs que sigui procedent davant la resolució de l'expedient.

4. Les proves que es practiquin durant la tramitació de l'expedient s'han de dur a terme, en tot cas, respectant el principi d'immediatesa i el dret de l'interessat d'assistir-hi.

Article 47. *Resolució final del procediment.*

1. La resolució que posi fi al procediment ha de ser motivada i fundada únicament en els fets que van servir de base a l'acord d'inici o, si s'escau, al plec de càrrecs; ha de resoldre totes les qüestions plantejades i fixar amb claredat els fets constitutius de la infracció, la seva qualificació jurídica, el seu responsable i la sanció a imposar, i ha de precisar, quan sigui necessari, les circumstàncies del seu compliment i fer declaració expressa quant a les mesures provisionals adoptades durant la tramitació. Igualment ha de fer menció de la prova practicada i, si s'escau, denegada, i assenyalar, respecte d'aquesta, els motius concrets de la seva inadmissió.

2. La resolució del procediment s'ha de notificar a l'interessat i a qui hagi formulat l'informe o la denúncia, indicant-hi els recursos que siguin procedents contra aquesta, així com l'òrgan davant el qual s'han de presentar i els terminis per interposar-los.

3. Igualment, s'ha de comunicar la resolució a l'autoritat disciplinària que hagi ordenat l'inici del procediment o instat l'exercici de la potestat disciplinària, al cap de la unitat a la qual pertanyi l'interessat i al director general de la Policia i de la Guàrdia Civil.

Article 48. *Comunicació d'infraccions penals o administratives.*

En qualsevol moment del procediment en què s'aprecii, motivadament, que la presumpta infracció disciplinària pugui ser qualificada com a infracció administrativa d'una altra naturalesa o com a infracció penal, amb l'audiència prèvia de l'interessat, s'ha de comunicar a l'autoritat que hagi ordenat la incoació perquè sigui comunicada a l'autoritat administrativa o judicial o al Ministeri Fiscal.

Article 49. *Consideració dels fets com a falta de més gravetat.*

1. Quan en el desenvolupament del procediment s'estimi, motivadament, que els fets enjudiciats puguin ser constitutius d'una falta de més gravetat que l'apreciada inicialment, l'autoritat que hagi acordat la incoació del procediment, amb l'audiència prèvia a l'interessat, ha de dictar una resolució i remetre les actuacions a la competent per tal de disposar l'obertura de l'expedient que correspongui. La resolució adoptada ha de ser notificada a l'interessat.

2. Contra aquesta resolució no es pot interposar cap recurs de manera separada del que es pugui interposar contra la resolució definitiva del procediment per la falta de més gravetat.

CAPÍTOL II

Procediment per faltes lleus

Article 50. *Inici i tramitació.*

1. L'acord pel qual s'iniciï el procediment s'ha de notificar a l'interessat, el qual, en els cinc dies següents,

pot presentar un escrit d'oposició, proposar les proves que consideri necessàries per a la seva defensa i adjuntar-hi els documents que estimi convenients.

2. L'acord d'inici ha d'incorporar la designació de l'instructor i indicar expressament els drets que assisteixen l'interessat, inclosa la recusació de qui instrueixi el procediment, i se l'ha d'advertir que, si no formula cap oposició o no proposa la pràctica de prova, l'expedient es pot resoldre sense cap més tràmit.

3. Si l'interessat ha proposat una prova, l'autoritat o comandament competent ha de dictar una resolució motivada sobre la seva procedència, i disposar el que sigui necessari per a la seva pràctica. L'instructor designat ha de practicar les diligències que hagin estat admeses per a la comprovació dels fets, i recollir les declaracions, informes i documents pertinents i les que es dedueixin d'aquelles.

Quan l'inici del procediment l'hagi disposat alguna de les autoritats esmentades als articles 28, 29 o 30 d'aquesta Llei, se n'ha d'encomanar la instrucció, en la mateixa resolució, a un subordinat sempre que ocupi, almenys, el lloc d'oficial.

4. La prova practicada i les altres actuacions que conformin el procediment s'han de sotmetre a vista de l'interessat perquè, en el termini de cinc dies, pugui formular les al·legacions que convinguin al seu dret.

5. La resolució que s'adopti en matèria de prova s'ha de notificar a l'interessat. Contra aquesta resolució no es pot interposar cap recurs, sens perjudici que es pugui fer valer la denegació indeguda de mitjans de prova en el recurs que sigui procedent davant la resolució de l'expedient.

6. La tramitació del procediment s'ha de completar dins el termini de dos mesos des de l'acord d'inici.

Article 51. *Terminació.*

La resolució que posi fi al procediment s'ha de dictar de conformitat amb el que preveu l'article 47 d'aquesta Llei.

CAPÍTOL III

Procediment per faltes greus i molt greus

SECCIÓ 1a. INICIACIÓ

Article 52. *Nomenament d'instructor i secretari.*

1. L'autoritat que ordeni la incoació del procediment ha de designar un instructor, el qual s'ha de fer càrrec de la tramitació, i un secretari que l'assisteixi.

2. El nomenament de l'instructor recau en un oficial general o un oficial destinat a la Guàrdia Civil d'un lloc superior o més antic que qualsevol dels infractors. Pot ser nomenat secretari qualsevol membre de la Guàrdia Civil amb la formació adequada.

3. S'ha de notificar a l'interessat la incoació del procediment i el nomenament d'instructor i secretari.

Article 53. *Abstenció i recusació.*

1. La recusació es pot plantejar des del moment en què l'interessat tingui coneixement dels que han estat designats instructor i secretari.

2. L'abstenció i la recusació s'han de plantejar davant l'autoritat que va acordar el nomenament, contra la resolució de la qual no es pot interposar cap recurs, sens perjudici que es pugui fer valer la causa de recusació en els recursos que s'interposin.

Article 54. *Mesures cautelars.*

1. Quan el procediment es tramiti per la comissió d'una falta greu, i si la naturalesa i circumstàncies d'aquesta falta exigeixen una acció immediata per mantenir la disciplina o evitar un perjudici al servei, l'autoritat que hagi acordat la incoació de l'expedient pot disposar el cessament de l'expedient en totes o en algunes de les seves funcions habituals per un període màxim de tres mesos, a més de computar, si s'escau, el temps de cessament que hauria complert per determinació dels seus caps directes d'acord amb el que disposa l'article 24.

2. Quan el procediment es tramiti per la comissió d'una falta molt greu, i si la naturalesa i circumstàncies d'aquesta falta exigeixen una acció immediata per mantenir la disciplina o evitar un perjudici al servei, el director general de la Policia i de la Guàrdia Civil, amb l'informe previ de l'assessor jurídic, pot, a més d'acordar el cessament de funcions previst a l'apartat anterior, proposar que l'interessat passi a la situació de suspens de funcions i el cessament en la destinació.

3. Contra aquestes mesures l'interessat pot interposar directament un recurs contenciós disciplinari militar preferent i sumari.

4. En qualsevol fase del procediment l'instructor de l'expedient pot proposar a l'autoritat que les hagi acordat, d'ofici o a instància de l'interessat i de forma motivada, l'aixecament de les mesures cautelars.

SECCIÓ 2a. DESENVOLUPAMENT

Article 55. *Terminis d'instrucció.*

El procediment ha de respectar els terminis establerts, sense que la instrucció de l'expedient pugui excedir els sis mesos.

Article 56. *Tramitació.*

1. L'instructor ha de prendre declaració a l'inculpat, per a la qual cosa l'ha de citar a través del cap de la seva unitat de destinació o enquadrament, i ha d'ordenar la pràctica de totes les diligències que siguin necessàries per aclarir els fets i determinar les responsabilitats susceptibles de sanció.

2. Tots els organismes i dependències de les administracions públiques estan obligats a facilitar a l'instructor els antecedents i els informes necessaris per desenvolupar la seva actuació, que s'han de sol·licitar per la via i en la forma adequades, llevat de precepte legal que ho impedeixi.

Article 57. *Plec de càrrecs.*

1. Un cop s'hagin practicat les actuacions i les diligències a què es refereix l'apartat primer de l'article anterior, l'instructor ha de formular, si és procedent, el plec de càrrecs corresponent, el qual ha de comprendre tots els fets imputats, la qualificació jurídica i la sanció que s'estimi procedent.

2. L'instructor es pot apartar, motivadament, dels fets expressats en l'acord d'inici, però no n'ha d'incloure altres que no tinguin relació directa amb els continguts en aquest.

3. L'instructor ha de proposar, en el moment d'elaborar el plec de càrrecs, davant el resultat de les actuacions practicades, el manteniment o l'aixecament de la mesura de cessament en totes o algunes de les seves funcions habituals que, si s'escau, s'hagi adoptat.

4. Quan l'expedient s'incoï per les faltes disciplinàries derivades de condemna per sentència penal, s'ha d'adjuntar al plec de càrrecs la sentència condemnatòria.

5. El plec de càrrecs s'ha de notificar a l'expedientat, s'han de sotmetre a la seva vista les actuacions, i aquest el pot contestar en el termini de deu dies, al·legant tot el que consideri oportú en defensa seva, adjuntant-hi els documents i proposant la pràctica de les proves que estimi necessàries.

6. Quan l'interessat, per escrit o mitjançant compareixença davant l'instructor i el secretari, mostri la seva conformitat amb el plec de càrrecs, l'expedient s'ha d'elevar a l'autoritat competent per resoldre.

Article 58. *Prova.*

Contestat el plec de càrrecs o transcorregut el termini sense fer-ho, l'instructor, d'ofici o a instància de l'interessat, ha d'acordar la pràctica de les proves admissibles en dret que estimi pertinents. La resolució que s'adopti es considera motivada i s'ha de notificar a l'expedientat, i no s'hi pot interposar cap recurs en contra, sens perjudici que es pugui reproduir la petició de les proves que hagin estat denegades, en el tràmit d'al·legacions a la proposta de resolució i en el recurs contra la resolució de l'expedient.

Article 59. *Proposta de resolució.*

1. L'instructor, quan consideri conclús l'expedient, ha de formular una proposta de resolució en la qual ha de fixar amb precisió els fets, fer-ne la valoració jurídica i manifestar si els estima constitutius de falta, indicant-hi, si s'escau, quina falta és, la responsabilitat de l'expedientat i la sanció que s'ha d'imposar.

2. L'instructor ha de notificar la proposta de resolució de l'expedient a l'interessat, mostrar-li l'expedient i facilitar-li una còpia completa de la documentació que no hagi estat lliurada amb anterioritat, per tal que, en el termini de deu dies, pugui al·legar tot el que consideri convenient per a la seva defensa i aporti tots els documents que estimi d'interès.

3. Formulades les al·legacions per part de l'interessat o transcorregut el termini sense cap al·legació, l'expedient s'ha de remetre, amb caràcter immediat, a l'autoritat competent per resoldre, a través de la que, si s'escau, hagi acordat la incoació de l'expedient.

4. Quan l'autoritat disciplinària no tingui la competència per imposar la sanció que consideri adequada, ha de remetre l'expedient a la que estimi competent.

Article 60. *Terminació sense declaració de responsabilitat.*

Si en qualsevol fase del procediment l'instructor dedueix la inexistència de responsabilitat disciplinària o de proves adequades per fonamentar-la, ha de proposar la terminació de l'expedient sense declaració de responsabilitat, i expressar les causes que la motiven.

Article 61. *Reducció de terminis.*

Per raons d'urgència derivades de la necessitat de mantenir la disciplina, l'exemplaritat, o per la notorietat o gravetat dels fets, l'òrgan que va acordar la incoació pot disposar que els terminis de tramitació de l'expedient es redueixin a la meitat del temps previst, llevat dels de resposta al plec de càrrecs i d'al·legacions a la proposta de resolució.

SECCIÓ 3a. TERMINACIÓ

Article 62. *Actuacions complementàries.*

1. Rebut l'expedient disciplinari, l'autoritat competent, després de l'examen de les actuacions, ha de dictar una resolució o tornar-lo a l'instructor perquè practiqui les diligències complementàries o les que hagin estat omeses que es considerin necessàries per resoldre el procediment o, si s'escau, perquè sotmeti a l'interessat una proposta de resolució que inclogui una qualificació jurídica de més gravetat.

2. Abans d'adoptar qualsevol de les determinacions expressades a l'apartat anterior, i prèviament a dictar resolució, és preceptiu l'informe de l'assessor jurídic corresponent.

Article 63. *Resolució.*

La resolució que posi fi al procediment s'ha de dictar de conformitat amb el que preveu l'article 47 d'aquesta Llei.

Article 64. *Disposicions complementàries en la tramitació de determinats expedients.*

1. En tots els expedients disciplinaris instruïts per faltes greus o molt greus a membres del Consell de la Guàrdia Civil és preceptiu demanar a aquest Consell l'emissió d'un informe, no vinculant, que s'ha d'incorporar a les actuacions. Aquest informe ha de ser emès en el termini de deu dies.

2. En el cas d'expedients instruïts per faltes molt greus s'ha d'escoltar el Consell Superior de la Guàrdia Civil, l'opinió del qual s'ha d'emetre un cop l'instructor hagi formulat la corresponent proposta de resolució, i s'ha d'incorporar al procediment abans que aquesta es notifiqui a l'interessat.

3. El que disposen els apartats anteriors no és aplicable en cas que l'expedient s'hagi incoat per les faltes disciplinàries derivades de condemna per sentència penal.

4. Quan el director general de la Policia i de la Guàrdia Civil consideri que la sanció adequada és la de separació del servei, ha de remetre l'expedient al ministre de l'Interior, el qual, davant les actuacions, ha de proposar al de Defensa la imposició de la sanció esmentada.

Article 65. *Caducitat.*

1. La resolució a la qual es refereix l'article 63 d'aquesta Llei i la seva notificació a l'interessat s'han de produir en un termini que no pot excedir els sis mesos des de la data de l'acord d'incoació de l'expedient. Transcorregut aquest termini es produeix la caducitat de l'expedient.

2. Aquest termini es pot suspendre per un temps màxim de sis mesos, per acord del director general de la Policia i de la Guàrdia Civil, a proposta de l'instructor, en els casos següents:

a) Quan s'hagin de realitzar proves tècniques o anàlisis contradictòries o diriments proposades pels interessats.

b) Quan s'hagin d'aportar documents i altres elements de judici necessaris i pel seu volum o complexitat no es puguin realitzar raonablement en els terminis establerts. Si l'aportació d'aquests documents o elements de judici l'han de realitzar els interessats, la suspensió requereix la sol·licitud motivada prèvia i l'acord que l'autoritzí ha d'expressar el termini de suspensió del procediment a aquest efecte.

c) Quan s'hagin de sol·licitar informes preceptius o que siguin determinants del contingut de la resolució a òrgans de l'Administració General de l'Estat o d'altres administracions públiques.

TÍTOL V

Execució de les sancions

CAPÍTOL I

Compliment de les sancions

Article 66. *Executivitat de les sancions.*

1. Les sancions imposades són immediatament executives, i no en suspèn el compliment la interposició de cap tipus de recurs, administratiu o judicial.

2. Les sancions s'han de començar a complir el mateix dia en què es notifiqui a l'infractor la resolució per la qual se li imposen, si en aquesta no es disposa, motivadament, el contrari.

3. Si no és possible el compliment de la sanció en el moment en què es dicti la resolució, pel fet que el funcionari estigui en una situació administrativa que ho impedeixi, aquesta s'ha de fer efectiva quan el seu canvi de situació ho permeti, llevat que hagi transcorregut el termini de prescripció.

4. No escauen la suspensió o la inexecució de les sancions imposades, excepte en els supòsits previstos als articles 69 i 77 i amb les limitacions que s'hi estableixen.

Article 67. *Execució de la sanció de pèrdua d'havers amb suspensió de funcions.*

1. Les sancions de pèrdua d'havers les ha de fer efectives l'òrgan competent en matèria de retribucions, amb càrrec al sancionat.

2. No obstant això, quan el sancionat ho sigui per una falta greu pot fraccionar el pagament durant els cinc mesos següents al de la imposició de la sanció, comunicant-ho prèviament a l'òrgan corresponent.

3. Per a la determinació d'aquestes sancions s'ha de prendre com a base la totalitat de les remuneracions íntegres mensuals que percebés en el moment de la comissió de la falta, dividir per trenta aquella quantitat i multiplicar-ho pel nombre de dies de sanció imposats.

Article 68. *Concurrència de sancions.*

Quan concorrin diverses sancions i no en sigui possible el compliment simultani, aquest s'ha de dur a terme per ordre de més a menys gravetat.

Article 69. *Suspensió i inexecució de les sancions.*

L'òrgan competent per imposar la sanció pot proposar al director general de la Policia i de la Guàrdia Civil, d'ofici o a instància del sancionat, i de manera motivada, la suspensió d'aquesta sanció per un termini inferior al de la seva prescripció, o la inexecució d'aquesta mateixa sanció, quan hi hagi una causa justa per fer-ho. El ministre de Defensa i el director general de la Policia i de la Guàrdia Civil poden acordar la suspensió o la inexecució de les sancions que imposin.

CAPÍTOL II

Anotació i cancel·lació de les sancions

Article 70. *Anotació.*

Totes les sancions disciplinàries s'han d'anotar exclusivament en el full de serveis del sancionat mitjançant una nota en què han de constar, a més de la sanció, l'expressió clara i concreta dels fets i la seva qualificació.

Article 71. *Cancel·lació.*

1. Les anotacions de les sancions, excepte la de separació del servei, es cancel·len d'ofici un cop transcorreguts els terminis següents:

a) Quatre anys, quan es tracti de sancions per faltes molt greus.

b) Dos anys, quan es tracti de sancions per faltes greus.

c) Sis mesos, quan es tracti de sancions per faltes lleus.

2. Els terminis es compten des que s'hagi complert la sanció, sempre que durant aquest temps no se li hagi imposat a l'interessat cap pena o sanció disciplinària.

3. Les anotacions per falta lleu dels alumnes dels centres de formació de la Guàrdia Civil es cancel·len, en tot cas, quan s'incorporin a l'escala corresponent.

Article 72. *Efectes de la cancel·lació.*

La cancel·lació d'una anotació de sanció produeix l'efecte d'anul·lar-la, sense que es pugui certificar, excepte quan, si es tracta de faltes greus o molt greus, ho sol·licitin les autoritats competents, als efectes exclusius de les classificacions reglamentàries i, si s'escau, la concessió de recompenses. En els certificats s'ha de fer constar la cancel·lació de manera expressa.

TÍTOL VI

Recursos

Article 73. *Requisits generals.*

Contra les resolucions sancionadores, els interessats poden interposar, per escrit, els recursos d'alçada i reposició en els termes previstos als articles següents, sens perjudici del compliment de les sancions imposades.

Article 74. *Recurs d'alçada.*

1. Es poden recórrer en alçada davant el ministre de Defensa les resolucions sancionadores acordades pel director general de la Policia i de la Guàrdia Civil; davant d'aquest, les adoptades pels oficials generals, sigui quina sigui la seva jerarquia; davant dels generals caps d'unitat, centre o organisme de la Guàrdia Civil del qual depenguin directament, les dictades per les autoritats i comandaments que hi estiguin subordinats als quals aquesta Llei atribueixi competència sancionadora per falta lleu.

2. El recurs es pot interposar en el termini d'un mes, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució.

3. Contra la resolució de baixa en un centre docent de formació es pot interposar un recurs d'alçada davant el ministre de Defensa.

Article 75. Recurs de reposició.

Contra les resolucions del ministre de Defensa es pot interposar un recurs potestatiu de reposició en el termini d'un mes.

Article 76. Interposició dels recursos.

1. Els recursos d'alçada i de reposició s'han d'adreçar a l'autoritat competent per resoldre, ja sigui de manera directa o a través de la unitat en què l'interessat presti els seus serveis o en què estigui enquadrat administrativament.

2. En el cas de sancions per falta greu o molt greu es poden presentar, a més, per mitjà de l'instructor de l'expedient.

Article 77. Suspensió de les sancions recorregudes.

1. El sancionat pot sol·licitar de l'autoritat cridada a resoldre el recurs la suspensió de l'execució d'una sanció per falta greu o molt greu, durant el temps de tramitació del recurs, quan l'execució pugui causar-li perjudicis de reparació impossible o difícil o es fonamenti en alguna de les causes de nul·litat de ple dret previstes en la legislació de procediment administratiu comú.

2. Aquesta petició s'ha de resoldre en el termini de cinc dies, i s'ha de denegar si amb ella es causa un perjudici a la disciplina, al servei o a la imatge pública de la institució.

3. Transcorregut aquest termini, s'entén desestimada, sens perjudici de l'obligació de resoldre expressament.

Article 78. Recurs contenciós disciplinari militar.

1. Les resolucions adoptades en els recursos d'alçada i de reposició posen fi a la via disciplinària i contra aquestes es pot interposar un recurs contenciós disciplinari militar ordinari, en la forma i terminis previstos a la legislació processal militar. De tot això se n'ha d'informar els recurrents en les notificacions que es practiquin, amb indicació expressa del termini hàbil per recórrer i l'òrgan judicial davant el qual es pot interposar.

2. El recurs contenciós disciplinari militar preferent i sumari es pot interposar contra les resolucions de les autoritats i comandaments als quals aquesta Llei atribueix competència sancionadora, en els termes que estableix la legislació processal militar.

Disposició addicional primera. Normes d'aplicació supletòria.

En tot el que no preveu aquesta Llei és aplicable de manera supletòria la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i la Llei orgànica 2/1989, de 13 d'abril, processal militar.

Disposició addicional segona. Comunicació de resolucions judicials.

Els jutges i tribunals han de posar en coneixement de la Direcció General de la Policia i de la Guàrdia Civil tota resolució que posi fi als processos per delictes o falta que afectin el personal subjecte a aquesta Llei.

Disposició addicional tercera. Col·laboració del Registre Central de Penats i Rebels.

El Registre Central de Penats i Rebels, a petició dels òrgans encarregats de la tramitació de procediments de cancel·lació de notes causades per la imposició de sancions disciplinàries i als efectes exclusius d'aquests proce-

diments, ha de certificar la inexistència o, si s'escau, la constància d'antecedents penals en vigor relatius als interessats.

Disposició addicional quarta. Modificació del Codi penal militar.

La Llei orgànica 13/1985, de 9 de desembre, per la qual s'aprova el Codi penal militar, queda modificada en els termes següents:

S'hi afegeix un nou article 7 bis, amb el text següent:

«Les disposicions d'aquest Codi no són aplicables a les accions o omissions dels membres del cos de la Guàrdia Civil en la realització dels actes propis del servei que prestin en l'exercici de les funcions que, per al compliment de la seva missió de protegir el lliure exercici dels drets i llibertats i garantir la seguretat ciutadana, els atribueixi a cada moment la normativa reguladora d'aquest institut.

No obstant això, el que disposa el paràgraf anterior no és aplicable als membres del cos de la Guàrdia Civil en temps de guerra, durant la vigència de l'estat de setge, durant el compliment de missions de caràcter militar o quan el personal d'aquest cos s'integri en unitats militars.»

Disposició addicional cinquena. Modificacions de la Llei 42/1999, de 25 de novembre, de règim del personal de la Guàrdia Civil.

La Llei 42/1999, de 25 de novembre, de règim del personal de la Guàrdia Civil, es modifica en els termes següents:

U. L'apartat d) del número 1 de l'article 88 queda redactat de la manera següent:

«d) Sanció disciplinària de separació del servei.»

Dos. A l'article 97 s'afegeix l'apartat tercer següent:

«3. En l'expedient al qual fa referència l'apartat anterior, el termini per resoldre queda suspès quan, amb anterioritat al moment en què es constatin els fets que motiven la seva incoació, s'instrueixi un procediment judicial per delictes en què es puguin imposar les penes de presó, inhabilitació absoluta i inhabilitació especial per a lloc o càrrec públic, o un expedient disciplinari per falta molt greu. En aquests casos, no s'ha de dictar resolució, si és procedent, fins que no es dicti una resolució definitiva en el procediment judicial penal i es depuri, si s'escau, l'eventual responsabilitat disciplinària per la condemna o bé es dicti una resolució en l'expedient disciplinari per falta molt greu.»

Tres. Les referències que es realitzen a la Llei orgànica 11/1991, de 17 de juny, de règim disciplinari de la Guàrdia Civil, queden substituïdes per les d'aquesta Llei orgànica.

Disposició addicional sisena. Modificació de la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, de forces i cossos de seguretat.

Es modifica l'apartat primer de l'article 15 de la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, de forces i cossos de seguretat, que queda redactat de la manera següent:

«1. La Guàrdia Civil, per la seva condició d'institut armat de naturalesa militar, als efectes disciplinaris, es regeix per la seva normativa específica. Quan la Guàrdia Civil actuï en el compliment de missions de caràcter militar o quan el personal d'aquest

cos s'integri en unitats militars, és aplicable el règim disciplinari de les Forces Armades.

En tot cas, el ministre de Defensa és competent per a la imposició de la sanció de separació del servei, a proposta del d'Interior.»

Disposició transitòria primera. *Règim transitori general.*

1. A l'entrada en vigor d'aquesta Llei, als que estiguin complint arrest per una falta lleu o greu, se'ls ha de donar per complerta aquesta sanció, i els que estiguin subjectes a arrest preventiu, n'han de ser cessats sense perjudici de la resolució que es pugui adoptar en el procediment sancionador corresponent.

2. Les faltes disciplinàries comeses amb anterioritat a la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei han de ser sancionades de conformitat amb la normativa anterior, llevat que les disposicions d'aquesta Llei siguin més favorables per a l'interessat. La competència per sancionar correspon a les autoritats i comandaments amb potestat sancionadora determinada en aquesta Llei.

3. Els procediments que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei es trobin en tramitació s'han de continuar regint fins a la conclusió per les normes vigents en el moment de la seva iniciació. Els recursos que s'interposin enfront de les resolucions dictades en aquests s'han de substanciar de conformitat amb la nova regulació.

4. Les resolucions fermes que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei no hagin estat executades totalment o parcialment, així com les que no hagin assolit fermesa, s'han de revisar d'ofici si de l'aplicació de la Llei es deriven efectes més favorables per al sancionat.

5. Mentre no es regulin reglamentàriament les missions militars que correspon executar a la Guàrdia Civil, el Govern ha de qualificar expressament cadascuna d'aquestes segons la seva naturalesa. Igualment, abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha de determinar el caràcter militar o no militar de les missions que ja estigui duent a terme la Guàrdia Civil.

Disposició transitòria segona. *Règim transitori relatiu a l'aplicació del Codi penal militar als membres de la Guàrdia Civil.*

1. Els fets punibles comesos pels membres de la Guàrdia Civil, en la seva condició de militars, fins a l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'han de castigar de conformitat amb el Codi penal militar, llevat que les disposicions del Codi penal siguin més favorables per al reu; en aquest cas, amb l'audiència prèvia d'aquest i escoltats el Ministeri Fiscal i les altres parts que s'han personat, la jurisdicció militar, d'ofici o a instància de qualsevol dels esmentats, s'ha d'inhibir a favor dels tribunals o jutjats de la jurisdicció ordinària.

2. El tribunal sentenciador ha de revisar, d'ofici o a instància de part, les sentències fermes no executades totalment que s'hagin dictat abans de la vigència d'aquesta Llei, i respecte de les quals hagi correspost l'absolució o una condemna més beneficiosa per al reu per aplicació taxativa del Codi penal i no per l'exercici de l'arbitri judicial.

En les sentències dictades de conformitat amb el Codi penal militar i que no siguin fermes perquè estan pendents de recurs, s'han d'aplicar d'ofici o a instància de part els preceptes del Codi penal, quan siguin més favorables al reu, amb l'audiència prèvia d'aquest.

3. Els membres de la Guàrdia Civil que per aplicació del que disposa el Codi penal militar, o per revisió de la sentència, estiguin complint penes de privació de llibertat en establiments penitenciaris militars, hi han de continuar fins a l'extinció d'aquestes penes.

Disposició derogatòria.

Queda derogada la Llei orgànica 11/1991, de 17 de juny, de règim disciplinari de la Guàrdia Civil.

Disposició final primera. *Títol habilitador.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara del que preveuen els articles 149, apartat primer, matèries 4a i 29a, i 104 de la Constitució.

Disposició final segona. *Caràcter de llei ordinària.*

La disposició addicional cinquena té caràcter de llei ordinària.

Disposició final tercera. *Desplegament reglamentari.*

1. El Govern, mitjançant un reial decret, ha de regular, en el termini de sis mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, les missions de caràcter militar que s'encomanin a la Guàrdia Civil.

2. S'autoritza el Govern a dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució d'aquesta Llei.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor al cap de tres mesos de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Madrid, 22 d'octubre de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

18393 REIAL DECRET LLEI 10/2007, de 19 d'octubre, pel que s'adopten mesures urgents per reparar els danys causats per les intenses tempestes de pluja i vent i inundacions que han afectat la Comunitat Valenciana durant els dies 11 a 19 del mes d'octubre de 2007. («BOE» 254, de 23-10-2007.)

Durant els dies 11 a 19 del mes d'octubre unes intenses tempestes de pluja i vent han descarregat una gran quantitat d'aigua sobre la Comunitat Valenciana i han provocat nombroses destrosses materials i la mort d'una persona com a conseqüència directa d'aquests fets.

Aquests successos han afectat amb especial gravetat la província d'Alacant, on s'han registrat precipitacions de més de 400 litres per metre quadrat en alguns punts. Concretament, al municipi del Verger les aigües desbordades del riu Girona van provocar greus danys en infraestructures municipals i en habitatges particulars, i es va haver de lamentar fins i tot la mort d'una persona anciana que estava en el seu domicili en el moment de la inundació. En aquesta localitat nombrosos veïns han hagut de ser desallotjats de les seves cases, davant la impossibilitat de poder-les habitar a curt termini, per causa de la important afectació que les inundacions han produït en els habitatges, amb la pèrdua, en molts casos, de la totalitat de béns domèstics.

Igualment, al municipi de Beniarbeig les pluges torrencials van provocar que la força de les aigües del riu